ଓଡ଼ିଶାରେ
ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ

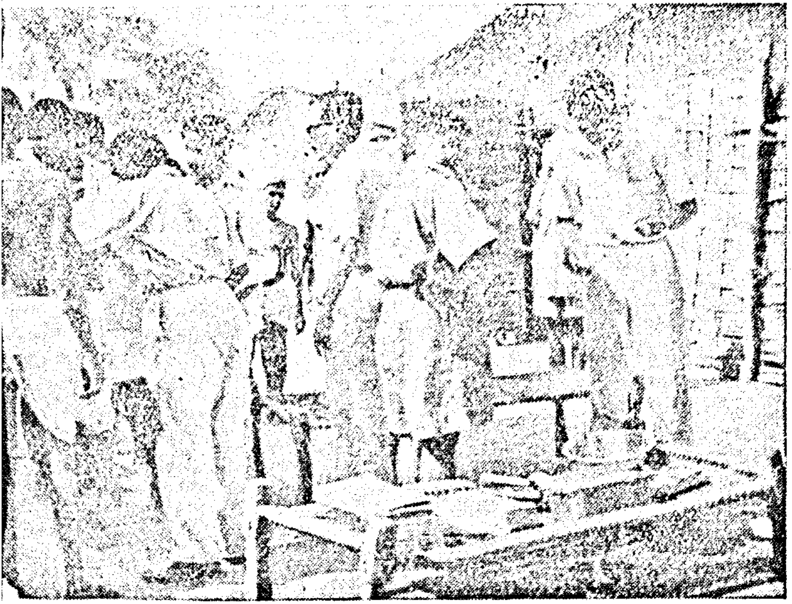

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଘରୋଇ (ଲୋକସଂପର୍କ)
ବିଭାଗର ଅଭିନବ ଇଂରାଜୀ ପ୍ରକାଶନ

VISIT ORISSA

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାର କୀର୍ତ୍ତି-ସମ୍ଭାର, ଶିଳ୍ପ-ସମୃଦ୍ଧି ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ-ବୈଭବ ଦେଖିବାକୁ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଏ ବହିରୁ ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ରହିଲେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶା ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଯାବତୀୟ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ତଥ୍ୟ ଏଥିରୁ ଅବଗତ ହେବେ ଏବଂ ଏଥିରେ ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ରାବଳୀରୁ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ଓ ସାମଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମ୍ୟକ୍ ଧାରଣା କରିପାରିବେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ପାଠକପାଠିକାଙ୍କ ଜ୍ଞାନବର୍ଦ୍ଧନ ଓ ମନୋରଞ୍ଜନ ନିମନ୍ତେ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟତ୍ର-ଅପ୍ରାପ୍ୟ ବହୁତ ବିଷୟ ରହିଅଛି ।

ମୂଲ୍ୟ—ପ୍ରତିଖଣ୍ଡ ଟ୫୯ ମାତ୍ର (ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଡାକରେ ନେଲେ ମାସୁଲ ଅଧିକା ପଡ଼ିବ)

ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ ପତ୍ର ଲେଖନ୍ତୁ—

(୧) ଘରୋଇ (ଲୋକସମ୍ପର୍କ) ବିଭାଗ ଅଫିସ
ପୋ: ଅ: ନୟାକାପିଟାଲ ଭୁବନେଶ୍ୱର
(ପୁରୀ) ଓଡ଼ିଶା

(୨) ଆପଣଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାର
ଲୋକସମ୍ପର୍କ ଅଫିସ

Presented to "Pragati Utkal Sangha"
By
[illegible]
27.12.58

सत्यमेव जयते

ଓଡ଼ିଶାରେ

ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଅଗ୍ରଗତି

୧୯୫୮

ପ୍ରକାଶକ

ଘରୋଇ (ଲୋକସଂପର୍କ) ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା

ଭୁବନେଶ୍ୱର

'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ'ର
କିପରି ଗ୍ରାହକ ହେବେ

ଆପଣମାନଙ୍କ ନିଜ ଜିଲ୍ଲାର ପବ୍ଲିକ୍ ରିଲେସନ୍ସ ଅଫିସରଙ୍କୁ ଅଗ୍ରିମ ଦୁଇଟଙ୍କା ଚାନ୍ଦା ଦେଇଦେଲେ ବା ମନିଅର୍ଡ଼ର କରିଦେଲେ ସେ ବର୍ଷକ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ'ର ଗ୍ରାହକ କରିଦେବେ । ଆପଣ ଘରେ ବସି ଡାକ ଯୋଗେ ମାସକୁ ମାସ ବାରମାସ ଯାଏ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଉଥିବେ । ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଇଂରାଜୀ ମାସର ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

ଏହା ନ କରି ଆପଣ ସିଧା ତଳଲିଖିତ ଠିକଣାକୁ ଦୁଇଟଙ୍କା ଅଗ୍ରିମ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ବା ମନିଅର୍ଡ଼ର କରି ଦିଅନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ବର୍ଷକପାଇଁ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଗ୍ରାହକ ହୋଇ ପାରିବେ । ଚିଠିରେ ବା ମନିଅର୍ଡ଼ର କୁପନରେ ନିଜ ନାଁ, ଗାଁ ନାଁ ଓ ଡାକଘର ନାଁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ଲେଖିବେ ।

ପବ୍ଲିକ୍ ରିଲେସନସ୍ ଅଫିସର୍
ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଫ୍ ଓଡ଼ିଶା
ପୋ: ଅ: ନୂଆ କାପିଟାଲ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଜିଲ୍ଲା—ପୁରୀ

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ

ଶତ ଶତ ବର୍ଷର ଦରିଦ୍ରତା ଓ ବିଦେଶୀ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଶୋଷିତ ଏ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ପୃଥିବୀରେ ମୁଣ୍ଡଟେକି ଛିଡ଼ା ହେବାପାଇଁ ବାହାରିଛି । ବିଗତ ମହାଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଶିଳ୍ପପ୍ରଧାନ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଧ୍ୱସ୍ତ-ବିଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ପୁନର୍ଗଠନରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଭାରତ କୃଷିପ୍ରଧାନ ଓ ଦରିଦ୍ର ଦେଶ ହିସାବରେ ଗତ ଦୁଇଶହ ବର୍ଷ ହେଲା ଶିଳ୍ପ-ପ୍ରଧାନ ଦେଶଦ୍ୱାରା ଶୋଷିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ଆଜି ପୂର୍ବକାଳର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏକ ନୂତନ ଧରଣର ଅର୍ଥନୈତିକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ଧୀରେ ଧୀରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଏହି ସମୟରେ ଭାରତ ଯଦି ଦ୍ରୁତ ବିକାଶ ଦିଗରେ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ ନ କରେ ତେବେ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଇପାରେ । ତେଣୁ ପଞ୍ଚବର୍ଷୀୟ ଯୋଜନାର ସୂତ୍ରପାତ । ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଚବର୍ଷୀୟ ଯୋଜନାକାଳ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ପଞ୍ଚବର୍ଷୀୟ ଯୋଜନାର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶ । ସମସ୍ତ ଦେଶ ରାଜନୈତିକ ମତ-ନିର୍ବିଶେଷରେ ଯୋଜନାଭିମୁଖୀ ହେବା ଉଚିତ । ଯୋଜନା ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ଓ ସଂଯମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହି ପୁସ୍ତିକାରୁ ଯୋଜନାର ରୂପରେଖ କିୟତ୍‌ପରିମାଣରେ ପାଠକମାନେ ଜାଣିପାରିବେ । ଯୋଜନାର ସଫଳତା କେବଳ କାମ୍ୟ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ବ୍ରତ ଭଳି ହୋଇଯିବା ଉଚିତ ।

ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ

ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ

ଅନୁନ୍ନତ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ

(କ) ଆଦିବାସୀ ଶିକ୍ଷା ଯୋଜନା

ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ—ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନା ସମୟ ଭିତରେ ଆଦିବାସୀ ପାଇଁ ୪ଟି ବାଳିକା ସ୍କୁଲ ସମେତ ୧୭ଟି ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ ଖୋଲିବା ନିମନ୍ତେ ୪୩ ଲକ୍ଷ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ବାଳିକା ସ୍କୁଲ ସମେତ ୭ଟି ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ ବସାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ସବୁ ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲରେ ୪୧୯୦ ଜଣ ଛାତ୍ର ପଢୁଥିଲେ ।

୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଦୁଇଟି ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ ଖୋଲା ଯାଇଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଗାବୁଣା, ସିଲେଇ, ବଗିଚା, କମାର କାମ ଓ ବାଢ଼ଇର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରଭୃତି ସୁବିଧା ଯୋଗାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ବିଶ୍ୱ ଜାତିସଂଘର ଦୁଗ୍ଧ ବଣ୍ଟନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ କେତେକ ଆଶ୍ରମସ୍କୁଲରେ ଦୁଗ୍ଧ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଉଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ବାଳିକା ସ୍କୁଲ ସମେତ ଦୁଇଟି ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ ଖୋଲାଯିବ ଓ କେତେକ ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲରେ ଲୁଗାବୁଣା ଶ୍ରେଣୀ ଖୋଲାଯିବ ।

ଉଚ୍ଚ ଧରଣର ଆଶ୍ରମସ୍କୁଲ :—

ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟର ଛାତ୍ରମାନେ କୌଣସି ବୃତ୍ତି ଶିକ୍ଷାକରି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଯେପରି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରିପାରିବେ, ସେ ଦିଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତର ତାଲିମ ଦେବାପାଇଁ ୧୯୫୫-୫୬ ମସିହାରେ ଦୁଇଟି ଉଚ୍ଚ ଧରଣର ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ ଖୋଲିଯାଇଥିଲା । ବଣେଇଠାରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚ ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲରେ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ୨୦ଜଣ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ନିଆ ଯାଇଥିଲା ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୨୦ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ନିଆଯିବ । କୋରାପୁଟରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚ ଧରଣର ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲଟିକୁ ଗୋଟିଏ ଶିଳ୍ପ ସ୍କୁଲରେ ପରିଣତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

ସେବାଶ୍ରମ :—

ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ ୧୨୦ଟି ଓ ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ୩୦ଟି ସେବାଶ୍ରମ ଖୋଲିବା ନିମନ୍ତେ ୧୩ ଲକ୍ଷ ୨୯ ହଜାର ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ସେଥିରୁ ତଫସିଲ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ ୨୪ଟି ଓ ତଫସିଲ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ୬ଟି ସେବାଶ୍ରମ ଖୋଲି ଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୬-୫୭ ସୁଦ୍ଧା ଖୋଲି ଯାଇଥିବା ୧୦୫୬ଟି ସେବାଶ୍ରମରେ ମୋଟ ୪୧୪୧୪ ଜଣ ଛାତ୍ର ପଢୁଥିଲେ ଏବଂ ୪୩ଟି ସେବାଶ୍ରମରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଚଳାଯାଇଥିଲା ।

୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ତଫସିଲ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ ୨୪ଟି ଓ ତଫସିଲ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ୬ଟି ସେବାଶ୍ରମର କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏତିକି ସଂଖ୍ୟକ ସ୍କୁଲ

ଖୋଲା ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ବିଶ୍ୱସଂଘର ଦୁଗ୍ଧ ବଣ୍ଟନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ସେବାଶ୍ରମର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦୁଧ ବଣ୍ଟା ଯାଉଛି ।

ଆଦିବାସୀ ଗବେଷଣା ବିଭାଗ :—

୧୯୫୭-୫୮ରେ ଆଦିବାସୀ ଗବେଷଣା ବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ାଇ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହି ବିଭାଗଟି ଖୋଲୁରହିବ ।

ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତି :—

୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ବୃତ୍ତି ଓ ମୋଟାଟଙ୍କା ଦେବାପାଇଁ ୩୭୯୫୯୪ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପଠନ ଓ ଲିଖନ ଉପକରଣ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ୧୨୭୬୪୨ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୋଜନା ବାହାରେ ୨୨୯୭୫୫ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ମୋଟ ୫୩୨୪ ଆଦିବାସୀ ଛାତ୍ର ବୃତ୍ତି ବା ମୋଟା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୫ଲକ୍ଷ ୯୯ ହଜାର ଟଙ୍କା ଓ ୮ଲକ୍ଷ ୮୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି ।

ସେବକ ତାଲିମକେନ୍ଦ୍ର :—

ଗାଁ ଗହଳରେ ସେବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ କର୍ମୀ ତାଲିମ କରିବା ଏହି ପରିକଳ୍ପନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ଶିକ୍ଷକ ଓ ସମାଜ ସେବକ

ତାଲିମ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ଭାଲୁଲତାଠାରେ ଗୋଟିଏ ସେବକ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅନୁସାରେ ଭାଲୁଲତା ସେବକ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ବଡ଼ବନ୍ଧକୁ ଓ ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାର ବଡ଼ବନ୍ଧ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଭାଲୁଲତାଠାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି ।

ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରର ପୁନର୍ଗଠନ :—

ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ଗାଇଡ୍ ଓ ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲର ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ତାଲିମ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ନାରଣପୁର ଓ ସୁନ୍ଦର-ଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ଭାଲୁଲତାଠାରେ ଦୁଇଟି ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ଅଛି । ଭାଲୁଲତାଠାରେ ଥିବା ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରଟିକୁ ପୂରାପୂରି ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ତାଲିମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ଏହି ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକର କାମ ଚାଲୁରହିବ ।

ପରିଭ୍ରମଣ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ—୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ତପସିଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଉନ୍ନତିସାଧନ ନିମିତ୍ତ କେତେକ ପରିଭ୍ରମଣ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ସଂଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ପରିଭ୍ରମଣ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବାବଦରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୯୯୯୯ ଓ ୫୨୬୮୩ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଏହି ଦୁଇ ବାବଦରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୧୨୦୦୦ ଓ ୩୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାବଦରେ ଟ ୧୫୦୦୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

ପୁରୀ ବସନ୍ତକୁମାରୀ ବିଧବାଶ୍ରମରେ ମହିଳା ତାଲିମ ଓ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥ ହରିଜନ ଉଦ୍ୟୋଗଶାଳାରେ ତପସିଲ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ତପସିଲ ଜାତିଙ୍କ ତାଲିମ:—

୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ପୁରୀ ବସନ୍ତକୁମାରୀ ବିଧବାଶ୍ରମରେ ତାଲିମ ପାଇବା ପାଇଁ ୪ ଜଣ ଆଦିବାସୀ ମହିଳାଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ହରିଜନ ଉଦ୍ୟୋଗଶାଳାକୁ ୫ ଜଣ ତପସିଲ ସଂପ୍ରଦାୟ ଯୁବକଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ନୂଆ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ନ ପଠାଇ ୧୯୫୬-୫୭ରେ ପଠାଯାଇଥିବା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତି ଚାଲୁରଖିବା ନିମନ୍ତେ ପାଣ୍ଠିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୁଇଟିକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତି ଚାଲୁ ରଖିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି ।

ଛାତ୍ରାବାସ :—ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ୨୫ଟି ଛାତ୍ରାବାସ ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଅନୁନ୍ନତ ଜାତିଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ୧୦ଟି ନୂଆ ଛାତ୍ରାବାସ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଆହୁରି ୫ଟି ଛାତ୍ରାବାସ ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

ଆର୍ଥନୀତିକ ଯୋଜନା

ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଥଇଥାନ :—

ପୋଡୁଚାଷ କରୁଥିବା ପାହାଡ଼ିଆ ଜାତିଙ୍କୁ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ନିର୍ମିତ ବସ୍ତିମାନଙ୍କରେ ଥଇଥାନ କରାଇ ଧାନ ପ୍ରଭୃତି ଫସଲ ଚାଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ଏହି ପରିକଳ୍ପନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାର ମୋଟ ୯୦ଟି ବସ୍ତିରେ ୩୬୦୦ ଆଦିବାସୀ ପରିବାରଙ୍କୁ ଥଇଥାନ କରାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ୬୪୦ଟି ପରିବାରଙ୍କ ଥଇଥାନ ଲାଗି ୧୬ଟି ବସ୍ତି ତିଆରିର କାମ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ୬୪୦ଟି ଆଦିବାସୀ ପରିବାରଙ୍କ ପାଇଁ ୧୬ଟି ବସ୍ତି ସ୍ଥାପନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୨୦ଟି ବସ୍ତିରେ ୮୦୦ ଆଦିବାସୀ ପରିବାରଙ୍କୁ ଥଇଥାନ କରାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ଝୁମ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଜନା :—

ଆସାମ ଧରଣରେ ଝୁମ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାପାଇଁ ୬ ଲକ୍ଷ ୯୩ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯୋଜନାରେ ରଖାଯାଇଛି । କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆଦର୍ଶ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରମାନ ସ୍ଥାପନ କରି ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ

କୃଷ କାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଓ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁଳ ପରିମାଣର ପୋଡ଼ୁ କୃଷ ହେଉଛି ସେଠାରେ ମୃତ୍ତିକାସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଇବା ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୯୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି ।

କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା :—

ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ୧୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୨ ଲକ୍ଷ ୨୪ ହଜାର ଟଙ୍କା ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ୨ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୨ ଲକ୍ଷ ୮୯ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି ।

କୁଟୀର ଶିଳ୍ପରେ ତାଲିମ :—

ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପ-ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ଆଦିବାସୀ ଯୁବକଙ୍କୁ ସିଲେଇ, ଲୁଗାବୁଣା, କମାର କାମ ଓ ବଢ଼େଇ କାମ ପ୍ରଭୃତି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଏହି ପରିକଳ୍ପନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ରେ ୭୦ ଜଣ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ ବୃତ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ରେ ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ଚାଲୁ ରହିବ ।

କୁଟୀର ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନୟନପାଇଁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ୍ ଓ ସାହାଯ୍ୟ :—

ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କାରିଗରମାନେ କମାରକାମ, ବଢ଼େଇକାମ ପ୍ରଭୃତି ଧନ୍ଦା ଶିଖି ତା'ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ

କରିପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ସକାଶେ ୨ୟ ଯୋଜନାରେ ୪ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏଥିରୁ ଟ ୭୦,୦୦୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ରେ ଟ ୫୦,୦୦୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

ତାଳଗୁଡ଼ ତିଆରି :—କୋରାପୁଟ, ଗଞ୍ଜାମ ଓ ଢେଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲାର ଆଦିବାସୀବହୁଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ତାଳଗୁଡ଼ ତିଆରି କାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍କଳ ତାଳଗୁଡ଼ ସମିତିକୁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଯାଉଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ଚାଲୁ ରହିବ । ୧୯୫୬-୫୭ ରେ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଟ ୪୦,୦୦୦୲, ୧୯୫୭-୫୮ ରେ ଟ ୮୦୦୦୲ ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ରେ ଟ ୮୦୦୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ :—ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ୪୦ଟି କୁକୁଡ଼ାପାଳନ କେନ୍ଦ୍ର, ୨୪୦ଟି ଉପକେନ୍ଦ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ରେ ୪ଟି କେନ୍ଦ୍ର ଓ ୨୪ଟି ଉପକେନ୍ଦ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୨ଟି କେନ୍ଦ୍ର, ୭୨ଟି ଉପକେନ୍ଦ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୮ଟି କେନ୍ଦ୍ର ଓ ୪୮ଟି ଉପକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ମାଛଚାଷର ଉନ୍ନତି :—

ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ୭ଟି ମାଛ ବର୍ଦ୍ଧନ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଓ ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟର ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ମାଛଚାଷରେ ତାଲିମ ଦେବାପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଅଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଏହି ପରିକଳ୍ପନାଟି ଆରମ୍ଭ କରା-
ଯାଇଛି ଏବଂ ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଗୋଟିଏ ମାଛଚାଷ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲି
ଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହି କେନ୍ଦ୍ରଟି ଚାଲୁ ରହିବ ଏବଂ
ଆଉ ଗୋଟିଏ ମାଛବର୍ଦ୍ଧନ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯାଇ ସେଠାରେ ୧୦ ଜଣ
ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ ତାଲିମ କରାଯିବ ।

ଶସ୍ୟଗୋଲା :—ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ସଂଶୋଧିତ ଧର-
ଣର ୫୦ଟି ଗୋଲା ସମେତ ୧୫୦ଟି ଶସ୍ୟଗୋଲା ନିର୍ମାଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୧୦ଟି
ଓ ୨୦ଟି ଶସ୍ୟଖୋଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮
ମସିହାରେ ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୫ଟି ସଂଶୋଧିତ
ଧରଣର ଶସ୍ୟଗୋଲା ତିଆରି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯
ମସିହାରେ ୧୦ଟି ସଂଶୋଧିତ ଧରଣର ଗୋଲା ସମେତ ୫୦ଟି
ଶସ୍ୟଗୋଲା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଅଛି ।

ସର୍ବସ୍ୱ ଦାନ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ବେସରକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ—

ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଦିଗରେ ବେସରକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଯାଉଛି । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ୧୯୫୬-
୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଟ ୨୫୦୦୦୍,
ଟ ୩୦୦୦୦୍ ବ୍ୟୟିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ
ଟ ୩୫୦୦୦୍ ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

କ୍ରୁଦା ବନ୍ଧୁକ :—୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ୨୦ଟି କ୍ରୁଦା ବନ୍ଧୁକ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ୫୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ରୁ ଓ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏହି ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି ।

ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର :—ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ୨୦ଟି ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୪ଟି ହିସାବରେ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଆଉରି ୪ଟି କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯିବ ।

ସମାଜ ସେବା କେନ୍ଦ୍ର :—

ଯୋଜନାରେ ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀର ମହିଳା ଶିକ୍ଷାର୍ଥିମାନଙ୍କ ତାଲିମର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ କ୍ରମେ ନବଜୀବନ ମଣ୍ଡଳଦ୍ୱାରା ଯଥାକ୍ରମେ ୧୦ଟି ଓ ୫ଟି ସମାଜ ସେବା କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଆଉରି ୧୫ଟି କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯିବ ।

ଆଦିବାସୀ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରାଣ୍ଟ:—

କୋରାପୁଟ, ଗଞ୍ଜାମ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଫୁଲବାଣୀ ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କର ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୫୫୦୦୦୯ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଉଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଲୁରହିବ ।

ଶ୍ରମିକବାହିନୀ:—ଦୁଇଟି ଶ୍ରମିକବାହିନୀ ସଂଗଠନ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ଟ୬୧,୦୦୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ଏହି ବାହିନୀ ଖୋଲିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଓ ଏହି ବାହିନୀମାନ କେନ୍ଦୁଝର ଓ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା । ଏହାଫଳରେ ବଡ଼ବଡ଼ ଶିଳ୍ପକେନ୍ଦ୍ରକୁ ଆଦିବାସୀ ଶ୍ରମିକ ଯୋଗାଇବାର ସୁବିଧା ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାଠାରୁ ଏହି ଯୋଜନା ବନ୍ଦକରି ଦିଆଯାଉଛି ।

ବାସଗୃହ:—ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ୨୪୦୦ଟି ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣପାଇଁ ୧୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରାଜ୍ୟଯୋଜନାରେ ରହିଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ୪୦୦ଟି ଗୃହନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଖର୍ଚ୍ଚପାଇଁ ୨ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣପାଇଁ ଟ୫୦୦୲ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯିବ ।

ଚିକିତ୍ସା ଓ ଗଣସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

ଗାଁ ଗହଳରେ ଜଳଯୋଗାଣ:—

୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ୪୫୦ଟି କୂଅ ଖୋଳାଇବା ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟଯୋଜନାରେ ଏହିଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କୂଅ ପାଇଁ ଟ୧୦୦୦୲ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ ।

ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର କମ୍ପାଉଣ୍ଡରୀ ତାଲିମ:—

ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ୩୨ ଜଣ ଆଦିବାସୀ ଗ୍ରୁପ କମ୍ପାଉଣ୍ଡରୀ ବିଦ୍ୟାରେ ତାଲିମ ଦେବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୮ ଜଣ ଲେଖାଏ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ତାଲିମ ପାଇଛନ୍ତି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୮ଜଣ ତାଲିମ ପାଇବେ ।

ହେଲ୍‌ଥ ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟରର ତାଲିମ:—

ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ୩୦ଜଣ ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ୧୦ମାସିଆ ହେଲ୍‌ଥ ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ତାଲିମ ଦିଆଯିବ । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୩ ଜଣ ଲେଖାଏ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ତାଲିମ ପାଇଛନ୍ତି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହିଭଳି ତାଲିମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

ଆୟୁର୍ବେଦୀୟ ଓ ଆଲୋପାଥି ଡାକ୍ତରଖାନା:

ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ୧୦ଟି ଆୟୁର୍ବେଦୀୟ ଓ ୧୦ଟି ଆଲୋପାଥି ଡାକ୍ତରଖାନା ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭, ୧୯୫୭-୫୮ ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକବର୍ଷ ଯଥାକ୍ରମେ ୨ଟି ଆଲୋପାଥି, ୨ଟି ଆୟୁର୍ବେଦୀୟ ଡାକ୍ତରଖାନା ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଚଳମାନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ୟୁନିଟ୍—

ଯୋଜନାରେ ୫ଟି ଚଳମାନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟୟୁନିଟ୍ ଗଢ଼ିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୨ଟି ୟୁନିଟ୍ ଖୋଲାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏଭଳି ଆଉଗୋଟିଏ ୟୁନିଟ୍ ଖୋଲିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

୭ଟି ଖଟିଆବିଶିଷ୍ଟ ହାସପାତାଳ ଖୋଲାଯିବ:—

ଯୋଜନାରେ ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ୭ଟି ଖଟିଆ ବିଶିଷ୍ଟ ୨୦ଟି ହାସପାତାଳ ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଏଭଳି ଦୁଇଟି ହାସପାତାଳ ଖୋଲିବାପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୪ଟି ହାସପାତାଳ ଖୋଲାଯିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି ।

ୟ୍ୱଜ୍ ରୋଗ ବିରୋଧୀ ଅଭିଯାନ:—

ଏ ରାଜ୍ୟର ମାଳଅଞ୍ଚଳରେ ବାସକରୁଥିବା ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନତଃ ୟ୍ୱଜ୍ରୋଗ ଦେଖାଯାଏ । ବିଶ୍ୱ ଜାତିସଂଘର ବିଶ୍ୱସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂଗଠନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ୟ୍ୱଜ୍ନିରୋଧକ ଅଭିଯାନ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାରେ ଚାଲୁରହିଛି । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଲୁହେବ । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାଠାରୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହା ଚାଲୁରହିବ ।

ଯୌନବ୍ୟାଧି ଚିକିତ୍ସା :—

ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ ପରିମାଣରେ ଯୌନବ୍ୟାଧି ଦେଖାଯାଏ । ଉକ୍ତ ରୋଗର ଚିକିତ୍ସାପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଓ ବର୍ଷକୁ ଟ ୧୦୦୦୦୲ ହିସାବରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ।

ସାଧାରଣ ମୂଳମୂଳିକା ଓ ଔଷଧ ବିତରଣ :—

ଅନୁନ୍ନତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧା ଖୁବ୍ କମ୍ । ଏହି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧା ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ମୂଳମୂଳିକା ଓ ଔଷଧ ବିତରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏ ଦିଗରେ ୧୯୫୬-୫୭ରେ ଟ ୯୯୦୦୦୲ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୫୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ରାସ୍ତା :—ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ୩୭୦୦ ମାଇଲ ରାସ୍ତା ତିଆରି ପାଇଁ ୧୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ୩୭୫ ମାଇଲ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାସ୍ତା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ୧½ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ୫୦୦ ମାଇଲ ପାଇଁ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୨ ଲକ୍ଷ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୮୭୫ ମାଇଲ ରାସ୍ତା ତିଆରି ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ମାଇଲଏ ରାସ୍ତା ପାଇଁ ଟ ୪୦୦୲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ ।

ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ରୀତିନୀତି ପାଇଁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ—

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାରେ ଜୁଆଙ୍ଗମାନଙ୍କର 'ପାତ୍ରର ପୂଜା ଓ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ଭୂୟାଁ ଦରବାର ପ୍ରଭୃତି ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତିମାନ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଏଥିପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏଥିପାଇଁ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ହରିଜନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁନ୍ନତ ଜାତି

(ଖ) ଶିକ୍ଷା ଯୋଜନା

ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ—ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାରେ ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏଭଳି ଏକ ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ ଖୋଲାଯାଇଛି ।

ସେବାଶ୍ରମ:—ଯୋଜନାରେ ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ୩୦ଟି ସେବାଶ୍ରମ ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୬ଟି ହିସାବରେ ସେବାଶ୍ରମ

ଖୋଲାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଚାଲୁରଖିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଉ ୬ଟି ସେବାଶ୍ରମ ଖୋଲିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି ।

ତପସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ଶିକ୍ଷୋନ୍ନତି :—

୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ବୃତ୍ତି ଦେବାପାଇଁ ୩ ଲକ୍ଷ ୫୭ ହଜାର ୯୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ପାଇଁ ୬ ଲକ୍ଷ ୯୮ ହଜାର ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏ ବାବଦରେ ୩ ଲକ୍ଷ ୪୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତି— ହରିଜନ ଉଦ୍ୟୋଗଶାଳାକୁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ୍—

୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ଦିଲ୍ଲୀ ହରିଜନ ଉଦ୍ୟୋଗଶାଳାରେ ତାଲିମ ପାଇବା ପାଇଁ ୪ ଜଣ ତପସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିର ଯୁବକଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୃତ୍ତିଦେବା ଚାଲୁ ରଖିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଆର୍ଥନୀତିକ ଯୋଜନା

ବାସଗୃହ :—୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ତପସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୨୦୦ଟି ହିସାବରେ କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଯାଉଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହା ପାଇଁ ଏହିଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ।

ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ଅର୍ଥନୀତିକ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତିପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ :—

ଓଡ଼ିଶାର ଗାଁ ଗହଳରେ ଅର୍ଥାଭାବରୁ ହରିଜନମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌଳିକ ବୃତ୍ତି କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ କୁଟୀର ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନୟନପାଇଁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଗ୍ରାଣ୍ଟ୍ ଦିଆଯାଉଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୩୭୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ୪୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୪୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ୍ଟ୍ ଦିଆଯିବ ।

ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର:—

ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ଓ ଉନ୍ନତ କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖାଇ ଦେବାପାଇଁ ଏବଂ କେତୋଟି ଧନ୍ଦାରେ ତାଲିମ ଦେବାପାଇଁ ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଗଞ୍ଜାମ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲାରେ ଦୁଇଟି ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲା ଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯିବ ।

ଚିକିତ୍ସା ଓ ଗଣସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

ଗାଁ ଗହଳରେ ଜଳଯୋଗାଣ :—

ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ପ୍ରତ୍ୟେକବର୍ଷ ୧୫୦ଟି ଲେଖାଏଁ କୂଅ ଖୋଳିବା ନିମନ୍ତେ ୧½ ଲକ୍ଷ ଲେଖାଏଁ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାପାଏ ଏଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କୂଅପାଇଁ ଟ୧୦୦୦୯ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ ।

କର୍ମାଉଣ୍ଟରୀ ତାଲିମ:—

୨ୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ୩୫ ଜଣ ତପସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ କର୍ମାଉଣ୍ଟରୀ ତାଲିମ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ରେ ୭ ଜଣ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୭ ଜଣ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ତାଲିମ ପାଉଥିଲେ । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୭ ଜଣ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ ତାଲିମ-ପାଇଁ ପଠାଯିବେ । ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ବୃତ୍ତି ଦେବାପାଇଁ ଯୋଜନା କାଳରେ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଛି ।

ହେଲ୍‌ଥ ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ତାଲିମ:—

ବାର୍ଷିକ ୩ ଜଣ ହିସାବରେ ୧୫ ଜଣ ତପସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିର ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ:—

ଅସ୍ପୃଶ୍ୟତା ନିବାରଣ ସଂପର୍କରେ ପ୍ରଚାର କରିବା ସାମାଜିକ ତଥା ଆର୍ଥନୀତିକ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ । ଏସବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ୧୯୫୬-୫୭ରେ ଟ ୩,୬୫,୦୦୦୲ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଟ ୩,୭୫,୦୦୦୲ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୭ଟି ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ ୧୯୫୮-୫୯ ପାଇଁ ଟ ୩,୯୦,୦୦୦୲ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ପୂର୍ବତନ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶିକ୍ଷା

(ଗ)

ବୃତ୍ତିଦାନ:—

ଶିଳ୍ପ ବିଷୟରେ ତାଲିମ ପାଇବା ପାଇଁ ପୂର୍ବତନ ଅପରାଧୀ ସଂପ୍ରଦାୟର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବୃତ୍ତି ଦେବା ସକାଶେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ଟ୧୦,୦୦୦୲ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୭ ଜଣ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ବୃତ୍ତିଦେବା ପାଇଁ ୧୯୫୬-୫୭ ରେ ଟ୧,୪୪୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୬-୫୮ରେ ଟ୨,୦୦୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିଲା ଓ ଆଉ ୭ ଜଣ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ବୃତ୍ତିଦେବା ପାଇଁ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଟ୨,୦୦୦୲ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରୌଢଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ମୌଳିକ ସ୍କୁଲ:—

୧୯୫୬-୫୭ରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରୌଢ଼ଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ଦୁଇଟି ମୌଳିକ ସ୍କୁଲ ସଂଗଠିତ ହୋଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରୌଢ଼ ଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ ମୌଳିକ ସ୍କୁଲ ସଂଗଠିତ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରୌଢ଼ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ ମୌଳିକ ସ୍କୁଲ ସଂଗଠିତ ହେବ ।

ଆର୍ଥନୀତିକ ଯୋଜନା

ଘରତିଆରି—

୧୯୫୬-୫୭ରେ ୧୦୦ଘର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଟ୪୯,୦୦୦୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ପଲ୍ଲୀ ସମାଜ ଗୃହ:—

୧୯୫୬-୫୭ ରେ ୫ଟି ପଲ୍ଲୀସମାଜ ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୪ଟି ଏହିଭଳି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ସକାଶେ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ରେ ଟ୩,୦୦୦୍ ବ୍ୟୟରେ ଏହିଭଳି ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ରେ ୧୬୦ଟି ପରିବାରଙ୍କୁ ଟ୧୪,୦୦୦୍ ବ୍ୟୟରେ କୃଷି ଉପକରଣ ଓ ବହନ ଟ୧୦,୦୦୦୍ ବ୍ୟୟରେ ୫୦ ହଳ ବଳଦ ଓ ଟ୪୦୦୦୍ ବ୍ୟୟରେ ୪୦ଟି ଗାଈ ଓ ୮୦ଟି କୁକୁଡ଼ା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ।

କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ—

କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୂର୍ବତନ ଅପରାଧୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୯,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୯,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି ।

ଚିକିତ୍ସା ଓ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ—

ପୂର୍ବତନ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଔଷଧ ବଣ୍ଟନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୩,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ୩ ୀଟି କୂଅ ଖୋଳିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୪,୦୦୦ ଟଙ୍କା ୧୯୫୬-୫୭ରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଔଷଧପାଇଁ ୨,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ୧୦ଟି କୂଅ ଖୋଳିବା ପାଇଁ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଔଷଧ ବଣ୍ଟନପାଇଁ ୨,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ୫ଟି କୂଅ ଖୋଳିବା ପାଇଁ ୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

୬—ଅନୁନ୍ନତ ଜାତିଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ

(କ) ତପସିଲଭୁକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ

ଜଙ୍ଗଲ ସମବାୟ ସମିତି—

ଜଙ୍ଗଲ କୁପ୍ ପଟ୍ଟା ନେଉଥିବା ଠିକାଦାରମାନଙ୍କ ଶୋଷଣ ବନ୍ଦ କରିବାପାଇଁ ଓ ବଣୁଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସକରୁଥିବା ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ୟସମ୍ପଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଦୁପଯୋଗ କରିବା ଦିଗରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଏହି ଯୋଜନା କରାଯାଇଅଛି ।

୨ୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ୧୩ ଲକ୍ଷ ୭୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୨୫ଟି ଜଙ୍ଗଲ ସମବାୟ ସମିତି ଗଠନପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୫ଟି ସମିତି ଗଢ଼ାଯାଇ ସାରିଛି । ୧୯୫୬-

୫୭ରେ ଏ ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ୩ଲକ୍ଷ ୫୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୧୯୫୭-୫୮ ପାଇଁ ୨ଲକ୍ଷ ୩୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଆହୁରି ୫ଟି ଜଙ୍ଗଲ ସମବାୟ ସମିତି ଗଠନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି—ତା ଛଡ଼ା ଉକ୍ତ ୧୫ଟି ସମିତିକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲୁ ରଖାଯିବ । ୧୯୫୮-୫୯ ରେ ଋଣ ଦେବାପାଇଁ ଅଗ୍ରୀମ ସ୍ୱରୂପ ଟ ୧,୩୫,୦୦୦/ ସମେତ ଯୋଜନା ପାଇଁ ମୋଟ ଟ୨,୭୩,୫୯୨ ଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି ।

ଶସ୍ୟଗୋଲା—

ଏହି ଯୋଜନାନୁସାରେ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଶତକଡ଼ା ୨୫ ହାର (ସୁଆଇ) ସୁଧରେ ଧାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଋଣ ଦେଇ ଫସଲ ଅମଳସମୟରେ ଋଣ ଅସୁଲ କରନେବାର ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଲାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ମୂଳଧନ ବାବଦରେ ଟ୨୦୦୦/ ଓ ଘରତୋଳା ବାବଦରେ ଟ୪୦୦୦/ଙ୍କା ଅଗ୍ରୀମ ଦିଆଯାଏ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ୨୩ ଲକ୍ଷ ୩୮ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୩୧୦ଟି ଶସ୍ୟଗୋଲା ବସାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ସକାଶେ ୧୯୫୬-୫୭ ରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ୩ ଲକ୍ଷ ୫୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ପାଇଁ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ୪ଲକ୍ଷ ୮୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ଶେଷସୁଦ୍ଧା ୧୫୦ ଟି ଶସ୍ୟଗୋଲା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୬୦ଟି ନୂଆ ଶସ୍ୟଗୋଲା ଖୋଲିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୫୮-୫୯ର ବଜେଟ ଅଟକଳର ଟ୪,୪୬,୧୦୦/ ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ—

ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତିପାଇଁ ଏହି ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଯୋଜନା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ୪୦ଟି କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ୨୪୦ଟି ଉପକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ୨ ଲକ୍ଷ ୩ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବ । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହା ଶେଷସୁଦ୍ଧା ୧୭ଟି କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ୯୭ଟି ଉପକେନ୍ଦ୍ର ଗଢ଼ାସରିଛି । ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ଠାରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କୁକୁଡ଼ା ଫାର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପାଇଁ ୧୯୫୬-୫୭ରେ ଟ୭୫,୦୦୦୲ ସାହାଯ୍ୟ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୬-୫୭ରେ ଟ୯୮,୦୦୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୧୯୫୭-୫୮ ପାଇଁ ଟ୩୦,୦୦୦୲ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ୮ଟି କୁକୁଡ଼ାପାଳନ-କେନ୍ଦ୍ର ଓ ୪୮ଟି ଉପକେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ପାଇଁ ଟ୨୭,୦୯୬୲ ବଜେଟ ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି ।

ବସ୍ତବାସ ସୁବିଧା—

ଉପଯୁକ୍ତ ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇ ବଖୁରିଆ କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାପାଇଁ ଏହି ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ବାର୍ଷିକ ୬ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୧୦୦୦ଟି ଘର ତିଆରି କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଘରପାଇଁ ଟ୬୦୦୲ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ । ୧୯୫୬-୫୭ରେ ପ୍ରକୃତ ଖର୍ଚ୍ଚ ୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଏହି

ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ବଜେଟ୍‌ରେ ଏଥିପାଇଁ ୬ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ବରାଦ ଅଛି ।

ତାଲିମ ତଥା ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ର —

ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସିଲେଇ, ଲୁଗାବୁଣା, ସୂତାରଙ୍ଗେଇବା ଓ ଛାପେଇବା, ବଢ଼େଇକାମ, କମାରକାମ, କୁନ୍ଦିବା, ଭଅଁର କରିବା ପ୍ରଭୃତି ଧନ୍ଦା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ୨ଟି ତାଲିମ୍ ତଥା ଉତ୍ପାଦନକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାର ଜୁନାଗଡ଼ ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ-ଜିଲ୍ଲାର ବାରିପଦାଠାରେ ଉକ୍ତ ତାଲିମ ତଥା ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ରମାନ ସଂଗଠିତ ହୋଇଛି । ତାଲିମ ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଯେଉଁ ଧନ୍ଦାରେ ତାଲିମ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ସେହିଆକୁ ନିଜର ପେଶା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ଯୋଜନାକାଳମଧ୍ୟରେ ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ମୁତାବକ ୧୨ ଲକ୍ଷ ୫୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଟ୫୨,୦୦୦ ଓ ଟ୬୪,୦୦୦ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ର ବଜେଟ୍‌ରେ ଏଥିପାଇଁ ୧,୪୪,୮୯୯ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି ।

ବୈଷୟିକ ତାଲିମ ଅନୁଷ୍ଠାନ—

ଯେଉଁ ଆଦିବାସୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରେ ନାମ ଲେଖାଇବାର ସୁବିଧା ମିଳୁନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଓ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଙ୍ଗ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ହାସଲର ସୁଯୋଗ ସୁବିଧା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ତାକତପୁରଠାରେ ଏହି

ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ୨ୟ ଯୋଜନା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଝଲେଇବାଲା, ଫିଟର, କାରିଗର, ମାଇନ୍‌ସମ୍ୟାନ୍, ଡ୍ରାଫ୍ଟମାନ, ଇଲେକ୍‌ଟ୍ରିସିଆନ୍ ଓ କୁନ୍ଦବାଲା ଭାବରେ ୧୯୨ ଜଣ ଯୁବକଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ୨ୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ଏହି ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ବାବଦରେ ୧୫ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୬-୫୭ରେ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୧୯୫୭-୫୮ ପାଇଁ ୨ ଲକ୍ଷ ୩୪ହଜାର ଟଙ୍କାର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ର ବଜେଟ୍ ଅଟକଳର ପରିମାଣ ଟ ୪,୪୮,୪୮୪ ।

ସର୍ବସ୍ୱଦାନ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କର ଉନ୍ନୟନ—

୧୯୫୬-୫୭ରେ ସର୍ବସ୍ୱଦାନ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ନତି ବିଧାନ ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅଖିଳ ଭାରତ ସର୍ବସେବା ସଂଘକୁ ୧୧ ଲକ୍ଷ ୯୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆ-ଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୬-୫୭ରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତା'ର ହିସାବ କିତାବ ମିଳି ନ ଥିବାରୁ ୧୯୫୭-୫୮ରେ କୌଣସି ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ଗ୍ରାମଗୋଷ୍ଠୀ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ଜରିଆରେ ସର୍ବସ୍ୱଦାନ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ନୟନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଏଥିପାଇଁ ୧୯୫୮-୫୯ର ବଜେଟ ଅଟକଳ ଟ ୧୪,୩୫,୦୦୦ ହୋଇଛି । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ୬୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି ।

ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ—

କେନ୍ଦ୍ରାନୁକୂଲ୍ୟରେ ୨ୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ୪ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୨ଟି ଆଶ୍ରମସ୍କୁଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର ଦିଆଯାଇଛି । କେନ୍ଦୁଝର ଓ ବଲାଙ୍ଗୀର ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଯାଇଛି । ୧୯୫୬-୫୭ରେ ଏ ବାବଦରେ ଟ ୫୨,୦୦୦ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ପାଇଁ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ଟ ୨୩,୦୦୦ ଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏହି ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ାଇ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି ଓ ଉକ୍ତ ବର୍ଷପାଇଁ ଟ ୭୭,୩୧୩ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି ।

ଗମନାଗମନ ସୁବିଧା—

ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୋଗାଯୋଗର ଉନ୍ନତି ସାଧନରେ ୨ୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ୨୫ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ପ୍ରତ୍ୟେକବର୍ଷ ମାଇଲ ପିଛା ଟ ୨୫୦୦ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ରାସ୍ତା, ପୋଲ ଓ ଶଙ୍ଗ ତିଆରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୫ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ସେତିକି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

ପୋଡୁଚାଷ କରୁଥିବା ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଥଇଥାନ—

ପୋଡୁଚାଷ କରୁଥିବା ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଥଇଥାନ ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାର ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଞ୍ଜୁର କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ପରିକଳ୍ପନାର ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ବିବରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି ।

(ଖ) ତଫସିଲ-ଜାତିଙ୍କ ଉନ୍ନତି ପରିକଳ୍ପନା

ବସବାସ—

ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ବସବାସ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ବର୍ଷକୁ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୧୬୬୬ ଖଞ୍ଜା ବାସଘର ତିଆରି କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରତି ଖଞ୍ଜାଘର ପାଇଁ ଟ ୬୦୦୧ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆ-ଯାଉଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ଏ ବାବଦରେ ୨ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ସେହି ପରିମାଣ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି ।

କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ—

କୁଟୀର ଶିଳ୍ପର ବିକାଶପାଇଁ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ମୁତାବକ ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ତଥା ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ତାଲିମ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ବୃତ୍ତି ଦିଆଯାଏ । ତଫସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିର ଛାତ୍ରମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଧନ୍ଦାରେ ତାଲିମ୍ ନିଅନ୍ତି ତାହାକୁ ପେଶା କରି ଯେପରି ସେମାନେ ଚଳିପାରିବେ ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଯାଉଛି । ୧୯୫୬-୫୭ରେ ଏ ବିଗରେ ୧୦,୦୦୧ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ଓ

୧୯୫୭-୫୮ର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ଟ୧୩,୦୦୦୯ ଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏ ବାବଦ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୩୮,୮୭୫୯ ହେବ ବୋଲି ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି ।

କୂପ—ତପସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ୨୭୦ଟି କୂଅ ଖୋଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କୂଅପାଇଁ ଟ୧୫୦୦୯ ହାରରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ । ୧୯୫୭-୫୮ ଶେଷସୁଦ୍ଧା ୫୦୭ଟି କୂଅ ଖୋଳାଇବାରେ ମୋଟ ୧,୭୦,୦୦୦୯ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି ଏବଂ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଟ୮୦,୦୦୦୯ ବ୍ୟୟରେ ୫୩ଟି କୂଅ ଖୋଳାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

(ଗ) ବିମୁକ୍ତ ବା ପୂର୍ବତନ ଦାଗୀ ଜାତିଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନା

କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ପରିଚାଳିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧୀନରେ ବିମୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ୨ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ପରିକଳ୍ପନା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ମଞ୍ଜୁରି ପାଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ବସବାସର ସୁବିଧା ଯୋଗାଇବା ବାବଦରେ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଓ କୃଷି ଉନ୍ନତି ବାବଦରେ ଦେଢ଼ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ସବୁ ପରିକଳ୍ପନା ଯୋଗୁଁ ବର୍ଷକୁ ୪୦ଟି ପରିବାର ଉପକୃତ ହେବେ ।

୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ବସବାସ ପରିକଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ଟ ୨୦,୦୦୦୯ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ଓ କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀର ଉନ୍ନତି ସାଧନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଟ ୩୦,୦୦୦୯ ବ୍ୟୟିତ ହୋଇଥିଲା । ବସବାସ ପରିକଳ୍ପନାରେ ୧୯୫୭-୫୮ର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ଥିଲା

୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ଥିଲା ଟ ୭,୦୦୦୵ । ବସବାସ ଓ କୃଷିପ୍ରଣାଳୀର ଉନ୍ନତି ବାବଦରେ ୧୯୫୮-୫୯ ରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଟ୨୦,୦୦୦୵ ଓ ଟ ୩୧, ୯୬୬୯୵ ଖର୍ଚ୍ଚର ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି ।

(ଘ) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁନ୍ନତ ଜାତିଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁନ୍ନତ ଜାତିଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ପାଇଁ ୨୮ ଲକ୍ଷ ୭୯ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିକଳ୍ପନାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଛି :—

ବୃତ୍ତି ଓ ଏକକାଳୀନ ଗ୍ରାଣ୍ଟ	୮.୪୦	ଲକ୍ଷ
ଗୃହାବାସ ନିର୍ମାଣ	୭.୪୦	,,
କୁଟୀର ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନୟନ	୭.୦୦	,,
ଶିଳ୍ପଗତ ତାଲିମ	୨.୧୦	,,
ଶାକ୍‌ଶବଜୀ ଓ ପାନବୁଢ଼ର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ	୨.୦୦	ଲକ୍ଷ
ମାଛଚାଷ	୨.୮୯	ଲକ୍ଷ

୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ୨୨ଟି ଗୃହାବାସ ତିଆରିରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା, କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁନ୍ନତ ଜାତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାରେ ୧ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ପରିବା, ଫୁଲ ଓ ପାନବୁଢ଼ର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଟ ୩୯,୦୦୦୵ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୩୫ ଗୃହାବାସ ତିଆରିପାଇଁ ୧ଲକ୍ଷ ୬୦ ହଜାର ଟଙ୍କା,

ବୃତ୍ତି ଓ ଏକକାଳୀନ ସାହାଯ୍ୟପାଇଁ ୨ ଲକ୍ଷ ୮୦ ହଜାର ଟଙ୍କା, କୁଟୀରଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନୟନପାଇଁ ୨ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା, ଶିଳ୍ପ-ତାଲିମପାଇଁ ଟ ୭୦,୦୦୦, ମାଛଚାଷପାଇଁ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ପରିବା, ଫୁଲ ଓ ପାନଚାଷ ପାଇଁ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖା ଯାଇଛି ।

୭—ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଥଇଥାନ

ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଥଇଥାନ—୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ତତ୍କାଳୀନ ଗ୍ରାମ୍ୟବସ୍ତିମାନଙ୍କରେ ୧୭୭ଟି କୃଷକ ପରିବାରଙ୍କ ଥଇଥାନ ପାଇଁ ଟ ୪, ୬୭, ୭୩୦ ଋଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ରେ ତତ୍କାଳୀନ ବସ୍ତିମାନଙ୍କରେ ୨୭୫ଟି କୃଷକ ପରିବାରଙ୍କୁ ଥଇଥାନ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ନୂଆ ବସ୍ତିମାନଙ୍କରେ ୧୭୭ ଟି ପରିବାରଙ୍କ ଥଇଥାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଟ ୫,୧୮,୨୫୮ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏଥିପାଇଁ ଟ ୧୫,୩୩, ୬୫୦ ରଖାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ଶେଷସୁଦ୍ଧା ସ୍ୱରବାଟିଆ ଗୁହଣିରେ ଥିବା ସବୁ କୃଷକ ପରିବାରଙ୍କୁ ଥଇଥାନ କରାଯିବ ଓ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ୧୦ଟି ନୂଆ ବସ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଯିବ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖାଯାଇଛି ।

ସହର ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଥଇଥାନ—୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ସହର ଅଞ୍ଚଳରେ ଷ୍ଟେଟ-କାଟ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଟ ୧୪,୧୫୦ ଓ ଟ ୪,୦୦୦

ବ୍ୟବସାୟ ଋଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଗୁରୁବାଟିଆ ଗୁଜୁଣିରେ ଥିବା ୬୫ଟି ଗ୍ଲେଟକାଠର ବ୍ୟବସାୟୀ ପରିବାରଙ୍କୁ ସହରବସ୍ତିମାନଙ୍କରେ ଥଇଥାନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଋଣ ଦିଆଯିବ ।

ଶିଳ୍ପ ଋଣ—୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର କୁଜଙ୍ଗଠାରେ ଗୋଟିଏ ବରଫ କାରଖାନା ବସାଇବାପାଇଁ ପଶ୍ଚିମ ପାକିସ୍ଥାନର ଜଣେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଟ ୧୫୦୦୦୲ ଋଣ ଦିଆଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମଧ୍ୟରେ ଶରଣାର୍ଥୀ ବସ୍ତିରେ ବା ବସ୍ତି ନିକଟରେ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ବା କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦାଦନଦେବା ପାଇଁ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ସହର ଗୃହନିର୍ମାଣ ଋଣ—୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ସହରର ବସ୍ତିମାନଙ୍କର ଘର ମରାମତିରେ ଟ ୬,୦୯୫୲ ଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ଓ ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣରେ ଟ ୮୦୦୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଘର ମରାମତି ବାବଦରେ ଟ ୩୫,୬୮୩୲, ସହରର ବସ୍ତିମାନଙ୍କରେ ଦୋକାନଘର ମରାମତି ବାବଦରେ ଟ୨୦୦୦୲ ଓ ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ ବାବଦରେ ଟ ୪,୪୪୦୲ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାପାଇଁ ଟ ୧,୪୫,୦୦୦୲ ରଖାଯାଇଛି ।

ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ—୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ପ୍ରାଥମିକ ମାଇନର ଓ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ୁଥିବା ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଟ ୫,୩୮୫୲

ସାହାଯ୍ୟ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ କଲେଜ ଓ ବୈଷୟିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ୁଥିବା ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଟ ୭,୨୮୩ ନଗଦ ଓ ଟ ୪,୦୮୦୨ ଭତ୍ତା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ବୃତ୍ତିମୂଳକ ତାଲିମ—୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଏହି ଯୋଜନାନୁସାରେ ୧,୨୦,୨୫୯ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମପୁର ଯକ୍ଷ୍ମାନିବାସରେ ୩୦ ଜଣ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତା ମହିଳାଙ୍କୁ ଧାତ୍ରୀ-ବିଦ୍ୟାରେ ତାଲିମ ଦେବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଯାୟୀ ଗୋଟିଏ ଛାତ୍ରାବାସ ନିର୍ମାଣରେ ଏଥିରୁ ୧ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ । ଭୁଷଣ୍ଡପୁର ଶରଣାର୍ଥୀ ବସ୍ତିରେ ୩୦ ଜଣ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ମହିଳାଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବାଭଳି ଏକ ତାଲିମ—ତଥା ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ପୁରୀର ବସନ୍ତକୁମାରୀ ବିଧବା-ଶ୍ରମରେ ୩୦ ଜଣ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତା ମହିଳା ତାଲିମ ପାଉଛନ୍ତି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏ ସବୁ ତାଲିମ ପରିକଳ୍ପନା ଚାଲୁ ରଖିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କଟକ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ ହାସପାତାଳରେ କେତେକ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ମହିଳାଙ୍କୁ ଧାତ୍ରୀଭାବେ ତାଲିମ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ—୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ କଲିକତାରେ ୫ଜଣ ଯକ୍ଷ୍ମାରୋଗୀଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରିବାପାଇଁ ଟ ୧୧,୫୭୨୯ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଏହିଭଳି ୧୦ ଜଣ ଯକ୍ଷ୍ମାରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ବ୍ରହ୍ମପୁରସ୍ଥ ବସନ୍ତମଞ୍ଜରୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟନିବାସରେ ୨୦ ଖଟିଆ

ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ବ୍ଲକର ତିଆରିରେ ଟ ୧,୦୦,୮୦୦୧ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାର ଦେପୁର, କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ରାମନଗର ଓ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ଭୂଷଣ୍ଡପୁରଠାରେ ତିନୋଟି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହିସବୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ-ପରିକଳ୍ପନାମାନ ଚାଲୁରଖାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ବାଲିମେଳା ଅଞ୍ଚଳରେ ପୁନର୍ବସତି ଯୋଜନା—

ମାଲକାନଗିରି ଠାରୁ ବାଲିମେଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ିଥିବା ୧୮ ମାଇଲ ରାସ୍ତାର ଉନ୍ନତି ସାଧନ ସକାଶେ ଖସଡ଼ା ଓ ଆଟକଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଛି । ମ୍ୟାଲେରିଆ ରୋଧକ ଓ ମୃତ୍ତିକା ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲୁ ରହିଛି । ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ ପୁନର୍ବସତି ଯୋଜନା ସହିତ ଏହି ପରିକଳ୍ପନାଟିକୁ ଭାରତ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବେ ।

୮-ସ୍ଥାନୀୟ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ

୧୯୫୩-୫୪ରେ ଯୋଜନା କମିସନ ସ୍ଥାନୀୟ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟର ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ତାହା ସେହିଦିନଠାରୁ ଏ ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ।

୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ୫୨ ଲକ୍ଷ ୧୯ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ୩,୭୩୦ଟି ପରିକଳ୍ପନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ୨୪·୧୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସାହାଯ୍ୟରୁ

ମିଳଥିଲା । ଏହି ପରିକଳ୍ପନାଗୁଡ଼ିକରେ କୂଅ, ପୋଖରୀ, ରାସ୍ତା, ଶଙ୍ଖ, ସ୍କୁଲଘର, ଡାକ୍ତରଖାନା, ପୁସ୍ତକାଗାର, ଶସ୍ୟଗୋଲା ପ୍ରଭୃତିର ନିର୍ମାଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୧୩୭୭ଟି ପରିକଳ୍ପନା ୧୯୫୬-୫୭ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ବାକୀ ୨,୨୬୩ଟି ପରିକଳ୍ପନା ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହା ପାଇଁ ରଖାଗଲା । ଉକ୍ତ ବର୍ଷ ଏ ବାବଦରେ ୨୫ ଲକ୍ଷ ୭୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏଥିରୁ କେନ୍ଦ୍ରର ଭାଗ ଥିଲା ୧୨ଲକ୍ଷ ୭୫ହଜାର, ରାଜ୍ୟର ଅଂଶ ୪ ଲକ୍ଷ ୭୦ହଜାର ଓ ବାକିତକ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଚାନ୍ଦା ଭେଦା ଆକାରରେ ଆଦାୟ ହୋଇଥିଲା ।

୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ୩୪ଲକ୍ଷ ୪୮ହଜାର ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ୭୫୧୧ଟି ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ପରିକଳ୍ପନା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ମଞ୍ଜୁରି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ୧୭ ଲକ୍ଷ ୯୮ହଜାର ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ସରକାରୀ ଗ୍ରାଣ୍ଟର ମୋଟଖର୍ଚ୍ଚ ୧୪ଲକ୍ଷ ୭୨ହଜାର ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହା ଶେଷରୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯିବ ।

—*—

୫—ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ

ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ ସଂପ୍ରସାରଣ ଯୋଜନା—

ରାଜ୍ୟର ୨ୟ ଯୋଜନାରେ ୧୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ସେଥିରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧା

ଅଧା ଦେବେ । ଏଥିରେ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ ସଂପ୍ରସାରଣ ଯୋଜନାମାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ସକାଶେ ରାଜ୍ୟ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ ପରାମର୍ଶଦାତା ବୋର୍ଡ଼କୁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଯୋଜନାକାଳରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଛଡ଼ା ଆଉସବୁ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୩ଟି ସଂପ୍ରସାରଣ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୨ଟି ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୧୧ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ୨ୟ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ୩୯ଟି ସଂପ୍ରସାରଣ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ। ୧୯୫୬-୫୭ରେ ବଲାଙ୍ଗୀର, ସମ୍ବଲପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, କଟକ ଓ ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ୫ଟି ଯୋଜନା ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୩ଟି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ୧୯୫୭ ଅପ୍ରେଲ ମସିହାଠାରୁ ଆଠଗଡ଼ ଓ ବାରାଣସୀ ସମୂହବିକାଶ ଯୋଜନା ଅଞ୍ଚଳରେ ସଂଶୋଧିତ ଧରଣର ୨ଟି ସଂପ୍ରସାରଣ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ।

୧୯୫୮-୫୯ରେ ୧୩ଟି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ସକାଶେ ୨.୭୨୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଉଦ୍ଧାର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶୁଶ୍ରୂଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ—

ଜେଲଖାନାରୁ ମୁକୁଳିଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଓ ନିଃସହାୟା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ସକାଶେ ୨ଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆବାସ ଖୋଲିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ଏହିଭିତରୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଖୋଲାଯିବ । ୭ଟି ଜିଲ୍ଲା ଆଶ୍ରୟ ଭବନ ଖୋଲାଯିବ । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆବାସ ଓ ବାରିପଦା, ବାଲେଶ୍ୱର, ପୁରୀ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଠାରେ ୪ଟି ଜିଲ୍ଲା ଆଶ୍ରୟ ଭବନ ଖୋଲାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆବାସ ଓ ୩ଟି ଜିଲ୍ଲା ଆଶ୍ରୟ ଭବନ ଖୋଲାଯିବ ।

୭—ଶ୍ରମ ଓ ଶ୍ରମିକ ମଙ୍ଗଳ

ବହୁମୁଖୀ ଶ୍ରମିକ ମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ:—

କଳ କାରଖାନା ଶ୍ରମିକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାକବିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଓ ଅବସର ବିନୋଦନ ମୂଳକ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦେବା ସକାଶେ ୨ୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ରାଜ୍ୟରେ ୪ଟି ବହୁମୁଖୀ ଶ୍ରମମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ କଟକଠାରେ ଗୋଟିଏ ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ—ଏହିପରି ଦୁଇଟି ବହୁମୁଖୀ ଶ୍ରମମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ରପାଇଁ ଘର ତିଆରି କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହି ଦୁଇଟି କେନ୍ଦ୍ରର ଘରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଘରର ନିର୍ମାଣ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ୨ଟିଯାକ କେନ୍ଦ୍ରପାଇଁ ଉପକରଣ କିଣିବା ସକାଶେ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଛି । ଏହାଛଡ଼ା ୨ଟି କେନ୍ଦ୍ରର ଘରତିଆରି ଶେଷ ହୋଇଯିବ ଓ ଆଉ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ରପାଇଁ ଘର ତିଆରି ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନା:—

ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଉନ୍ନତି ନିମିତ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାମୂଳକ ଶ୍ରମିକ କଲ୍ୟାଣ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୫୦୦୦

ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କେନ୍ଦ୍ରର ମୋଟର ଖର୍ଚ୍ଚର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ । ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୧୦ଟି ସ୍ୱେଚ୍ଛାମୂଳକ କଲ୍ୟାଣ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ୫୦୦୦ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଆଉ ୧୦ଟି କେନ୍ଦ୍ରକୁ ସେତିକ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ଦବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି ।

କାରଖାନା ମ୍ୟାନେଜରମାନଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପ ଓ ଶ୍ରମିକ ସଂପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଲିମ:—

ଏହି ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ମ୍ୟାନେଜର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଶିଳ୍ପ ଓ ଶ୍ରମିକ ଆଇନ ସଂପର୍କରେ ଖୁବ୍ କମ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ତେଣୁ ୧୯୫୭-୫୮ ଓ ୧୯୫୮-୫୯ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଜଣ କାରଖାନା ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ଏକ ଅଳ୍ପ ସମୟ ସ୍ଥାୟୀ ତାଲିମ ଦେବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରାଯାଉଛି ।

ମାସିକ ଶ୍ରମ ସମାଚାର ପ୍ରକାଶ:—

କାରଖାନା ଓ ଶ୍ରମ ଆଇନ ସଂପର୍କୀୟ ବିଭିନ୍ନ ତଥ୍ୟ-ସମ୍ବଳିତ ମାସିକ ଶ୍ରମ ସମାଚାର ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୧୨ଟି ମାସିକ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ସେତିକ ସଂଖ୍ୟକ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

କାରଖାନା ବଏଲର ଆଇନ ଅନୁସାରେ ସହକାରୀ ଇଞ୍ଜିନିୟର ନିଯୁକ୍ତି:—

ବଏଲରମାନ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାପାଇଁ ୧୯୫୬-୫୭ରେ ଜଣେ ସହକାରୀ ଇଞ୍ଜିନିୟର ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଏହି ପଦ କାଏମ୍ ରହିବ ।

ସଦରମହକୁମାରେ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ :—

କାମର ପରମାଣ ବଢ଼ିଥିବାରୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ଯୋଜନା କାଳର ଅବଶିଷ୍ଟ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ରହିବେ ।

ଜିଲ୍ଲା ଶ୍ରମିକ ଅଫିସ ପ୍ରଭୃତିରେ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ—

ଜିଲ୍ଲା ଶ୍ରମିକ ଅଫିସ ପାଇଁ ୨ଟି ବସାଘର ତଥା ଅଫିସ କୋଠା ତିଆରି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ସମ୍ବଲପୁର ଓ ବାଲେଶ୍ୱରଠାରେ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆଶା କରାଯାଏ ।

ବଏଲର କାରଖାନା—

ବଏଲର ଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ବାଷ୍ପନଳ, ଚାପ ପରିମାପକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ବଏଲରରେ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାମରିକ ପରୀକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବଏଲର କାରଖାନା ଖୋଲିବା ଆବଶ୍ୟକ ମନେହେଉଛି । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଏହି କାରଖାନାପାଇଁ ଉପକରଣ ଓ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଖରିଦ କରିବା ବାବଦରେ ୨୪,୦୦୦ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏଥିପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନେ କାମରେ ରହିବେ ଓ କାରଖାନା କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

ରାଜ୍ୟ ଶ୍ରମିକ ବୀମା ଯୋଜନା—

୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାଠାରୁ ବୀମା କରାଯାଇଥିବା ଶ୍ରମିକ-ମାନଙ୍କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରର ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧା

ଯୋଗାଇବା ସକାଶେ କଟକ, ବାରଙ୍ଗ, ଚୌଦ୍ୱାର, ବ୍ରଜରାଜନଗର ଓ ରାଜଗାଙ୍ଗପୁରରେ ଥିବା ବୀମାଭୁକ୍ତ ଶ୍ରମିକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ଚିକିତ୍ସାର ସୁବିଧା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ସ୍ଥାୟୀ କାରଖାନାମାନଙ୍କରେ କାମ କରୁଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ କଲ୍ୟାଣ ମୂଳକ ଯୋଜନା । ତଦନୁସାରେ ଜଣେ ମେଡ଼ିକାଲ ଅଫିସର ଓ କେତେକ ଅଫିସ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ହାସପାତାଳ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭଡ଼ାଘର ନିଆଯିବ ଓ ସେଠାରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଲୁ କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚର ୮ ଭାଗରୁ ଭାଗେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଦେବେ ଓ ରାଜ୍ୟ ଶ୍ରମିକ ବୀମା କର୍ପୋରେସନ ଅବଶିଷ୍ଟ ୭ ଭାଗ ଦେବେ ।

ଏମ୍ପ୍ଲୟମେଣ୍ଟ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ

ନିଯୋଗ ସେବାର ସଂପ୍ରସାରଣ—

ଠିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଠିକ କାମରେ ବାହେଲ କରିବା ଏମ୍ପଲୟମେଣ୍ଟ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜର ନୀତି । ଏହି ନୀତି ନେଇ ସାରା ଦେଶରେ ଏମ୍ପ୍ଲୟମେଣ୍ଟ ଏକ୍ଚେଞ୍ଜ ଖୋଲାଯାଇଛି । ୨ୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ୬ଟି ଏମ୍ପ୍ଲୟମେଣ୍ଟ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ ଖୋଲିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି । ୧୯୫୭ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ସେଥିରୁ ୩ଟି ନୂଆ ଏକ୍ଚେଞ୍ଜ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲାର ଯୋଡ଼ା,

କୋରାପୁଟ ଜିଲାର ରାୟଗଡ଼ା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲାର ରାଇରଙ୍ଗପୁରଠାରେ ଖୋଲା ଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲାର ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ଚତୁର୍ଥ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜଟି ଖୋଲାଯାଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ଏମ୍ପ୍ଲୟମେଣ୍ଟ ଏକ୍ଚେଞ୍ଜ ଖୋଲିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି ।

ନିଯୋଗ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଖବରାଖବର ସଂଗ୍ରହ—

ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟର ନିଯୁକ୍ତି ଓ ବେକାର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ବାଦ ଓ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ସଂଗ୍ରହ, ସଂକଳନ ଓ ବିନିଯୋଗ ପାଇଁ ଏମ୍ପ୍ଲୟମେଣ୍ଟ ଏକ୍ଚେଞ୍ଜମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । ଆଉମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବୃତ୍ତିପାଇଁ କି ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକଶକ୍ତି ଦରକାର ତା ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବେ । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ କଟକ, ରାଉରକେଲା ଓ ସମ୍ବଲପୁରସ୍ଥ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ ଅଫିସ ଓ ରାଜ୍ୟ ଏମ୍ପ୍ଲୟମେଣ୍ଟ ଡିରେକ୍ଟରଙ୍କ ଅଫିସରେ ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟର ୯ଟି ଯାକ ଏମ୍ପ୍ଲୟମେଣ୍ଟ ଏକ୍ଚେଞ୍ଜରେ (କଟକ, ରାଉରକେଲା, ସମ୍ବଲପୁର, ଯୋଡ଼ା, ରାଇରଙ୍ଗପୁର, ବ୍ରହ୍ମପୁର ଓ ନୂଆ ଖୋଲାଯିବାକୁ ଥିବା ୨ଟି ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ) ଏହି ପରିକଳ୍ପନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାପାଇଁ ଭାରତ ସରକାର ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ।

ବୃତ୍ତିମୂଳକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
(ଯୁବ ନିଯୋଗ ସଂସ୍ଥା ଓ ନିଯୋଗ ପରାମର୍ଶ)—

ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଶ୍ରମ-କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଦେଖାଯାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ସେମାନଙ୍କ ମନ ମୁତାବକ

କାମରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ କରିବାପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ପାଉନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ବେକାର ଯୁବକ-ମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କର୍ମଚାରୀ ରଖାଯିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହି ପରିକଳ୍ପନା କଟକଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ ।

ବୃତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା ଓ ବିଶ୍ଳେଷଣ—

୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ଭାରତ ସରକାର ଏହି ଯୋଜନା ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉପଯୁକ୍ତ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଅଫିସର ନ ଥିବାରୁ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରି ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ୩ ଜଣ ସବ୍‌ଡେପୁଟି କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ସହକାରୀ ଏମ୍ପ୍ଲୟମେଣ୍ଟ ଅଫିସର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ତାଲିମ ପାଇବାପାଇଁ ଦିଲ୍ଲୀ ପଠାଯିବ ।

ବୈଷୟିକ ଅଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରମିକ, ଶିଳ୍ପ ଓ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ବୃତ୍ତିମୂଳକ ଗବେଷଣା ଓ ବିଶ୍ଳେଷଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଧାରାବାହିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଓ ତାହାର ପ୍ରସାର କରାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ବିଭିନ୍ନ କିସମର ଶ୍ରମିକ-ମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ସଂଜ୍ଞା ନିରୂପଣ କରିବା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବୃତ୍ତି ଓ ପେଶା ସମ୍ପର୍କରେ ତଥ୍ୟ ଯୋଗାଇବାପାଇଁ ଏକ ଅଭିଧାନ ସଙ୍କଳନ କରିବା ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏହି ଯୋଜନା ଚାଲୁ ରଖିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି ।

୩—ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ

ସାହାଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ଶିଳ୍ପ ବାସଗୃହ ଯୋଜନା :—

୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ୧୫୨ଟି ଶିଳ୍ପକୁଟୀର (କଟକ ନୂଆବଜାରରେ ୧୩୨ଟି ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ବାରିପଦାରେ ୨୦ଟି) ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଥିଲା ।

୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ଆଉ ୫୦ଟି ଶିଳ୍ପକୁଟୀର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ନିମ୍ନଲିଖିତ ୧୯୪ଟି କୁଟୀର ପାଇଁ ପ୍ଲାନ୍ ଏଷ୍ଟିମେଟ୍ କରାଯାଉଛି :—

(୧)	ରାଜଗାଙ୍ଗପୁର	୧୦୦
(୨)	ଜୟପୁର	୧୨
(୩)	ବାରବୋ	୧୨
(୪)	ଝାରସୁଗୁଡ଼ା	୨୦
(୫)	ଜଟଣୀ	୫୦
	ମୋଟ	୧୯୪

୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୨୦୦ଟି ଟେଣ୍ଟା ତିଆରି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୩ଲକ୍ଷ ୮୧ହଜାର ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଋଣ ମିଳିବ ଓ

ଟ ୩,୮୧,୫୦୦ର ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ । ଏହି ଋଣକୁ ୨୫ଟି କିସ୍ତିରେ ପରିଶୋଧ କରାଯିବ ।

ସ୍ୱଳ୍ପବେତନଶ୍ରେଣୀ ବାସଗୃହ ଯୋଜନା:—

ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପବେତନଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ବାସଗୃହ ଯୋଗାଇବା ଏକ ସମସ୍ୟା ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ଏବଂ ଏଥିପ୍ରତି ତୁରନ୍ତ ମନଯୋଗ ଦେବା ଦରକାର ପଡ଼ୁଛି । ସ୍ୱଳ୍ପବେତନଶ୍ରେଣୀ କର୍ମୀବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ବାସଗୃହ ଯୋଗାଇବାର ଏକ ପରିକଳ୍ପନା ଭାରତ-ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ତଦନୁଯାୟୀ ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଓ ସମବାୟ ବାସଗୃହ ସମିତିକୁ ବାସଗୃହ-ନିର୍ମାଣ କରିବାପାଇଁ ୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଋଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହା ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଏ ଦିଗରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଓ ୮ ଲକ୍ଷ ୭୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖାଯାଇଛି ୧୯୫୬-୫୭ ମସିହାରେ ୧୬୩ଟି ଘରକାମ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ବର୍ଷଶେଷରେ ସେଥିରୁ ୫୩ଟିର ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୨୦୦ ଓ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୧୬୩ଟି ଘରର ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ସରିବାର ଆଶା କରାଯାଏ । ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ସ୍ୱଳ୍ପଆୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି ବା ଭଡ଼ାସୂତ୍ରେ ବିକ୍ରିକରିବା ନିମନ୍ତେ ଘରତିଆରି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବନେଇ ଗୋଟିଏ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ନୂଆ ରାଜଧାନୀର ୩ ନମ୍ବର ୟୁନିଟ୍‌ରେ ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହାରେ ୫୦ଟି ଘରର ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ୧ ଲକ୍ଷ ୮୦ହଜାର ଟଙ୍କା ୧୯୫୭-୫୮ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଏହିସବୁ ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣଛଡ଼ା ନୂଆ ରାଜଧାନୀରେ ସ୍ଲେଟକାଠ ଦୋକାନୀମାନଙ୍କୁ ପଟ୍ଟାଦେବାପାଇଁ

୪ଟି ବ୍ଲକ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଏହି କୋଠାର ତିଆରିକାମ ସାରିବାପାଇଁ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ଆନୁମାନିକ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଗ୍ରାମ୍ୟବାସଗୃହ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ୍ୟବାସଗୃହ ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା:—

ଗାଁ ଗହଳରେ ବାସଗୃହ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି, ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ୍ୟବାସଗୃହ ସଂସ୍ଥା ଗଢ଼ିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ଏହି ସଂସ୍ଥା ଗାଁ ଗହଳପାଇଁ ଆଦର୍ଶ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ଏହା ଫଳରେ ବାସଗୃହ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଓ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ବୈଷୟିକ ପରାମର୍ଶ ପାଇ-ପାରିବେ । ଏହି ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାପାଇଁ ୧୯୫୮-୫୯ ମସିହାରେ ୭୦ ହଜାର ୨୩୧ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି । ଏଥିରୁ ଭାରତ ସରକାର ଅଧା ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବେ । ଜାତୀୟ ସଂପ୍ରସାରଣ ସେବାଞ୍ଚଳ ଓ ଗ୍ରାମଗୋଷ୍ଠୀ ଯୋଜନାଞ୍ଚଳର ବଚ୍ଛାବଚ୍ଛା ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଋଣ ଦିଆଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘର ପାଇଁ ଅଟକଳ ଖର୍ଚ୍ଚର ଅଧାରୁ ଏହି ଋଣ ବେଶୀ ହେବନାହିଁ । ଘରପିଛା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଋଣର ପରିମାଣ ଟ୧୫୦୦, ଓ ସର୍ବନିମ୍ନ ପରିମାଣ ଟ୫୫୦, ରଖାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ବାହାରେ ଏହି ଋଣ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ମୁଦ୍ରାକର—ଶ୍ରୀ ଚିନ୍ତାମଣି ମିଶ୍ର, ନବଜୀବନ ପ୍ରେସ, କଟକ—୨

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ରାଜ୍ୟପାଳ

ଶ୍ରୀ ଯଶୋବନ୍ତ ନାରାୟଣ ସୁଖ୍‌ଠଣକର

ମନ୍ତ୍ରିମଣ୍ଡଳ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ—ପଲିଟିକାଲ୍ ଆଣ୍ଡ ସର୍ଭିସେସ୍ ଓ ଅର୍ଥ ।

ଶ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗରାଜ ପାଣିଗ୍ରାହୀ—ଘରୋଇ, ଶିକ୍ଷା ଓ ଆଇନ ।

ଶ୍ରୀ ରାଧାନାଥ ରଥ—ପ୍ରକାଶ ।

ଶ୍ରୀ ଦୀନବନ୍ଧୁ ସାହୁ—ଶିଳ୍ପ, ଖଣି ଓ ଭୂତତ୍ତ୍ୱ ।

ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟପ୍ରିୟ ମହାନ୍ତି—ରାଜସ୍ୱ, ଅବକାରୀ ଓ ସ୍ୱାୟତ୍ତଶାସନ ।

ଶ୍ରୀ ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଭଞ୍ଜ ଦେଓ—ପୂର୍ତ୍ତ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ବସନ୍ତମଞ୍ଜରୀ ଦେବୀ—ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଥଇଥାନ ।

ଶ୍ରୀ ପବିତ୍ରମୋହନ ପ୍ରଧାନ—ଆଦିବାସୀ, ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ।

ନୀଳମଣି ରାଉତରାୟ—ଯୋଗାଣ, ଯାତାୟାତ ଓ ଶ୍ରମ ।

ମଚନ୍ଦ୍ର ମର୍ଦ୍ଦରାଜ ଦେଓ—ନଦୀ-ଉପତ୍ୟକା ଉନ୍ନୟନ ।

ଉପମନ୍ତ୍ରିଗଣ

ଶ୍ରୀ ବୀର ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ସିଂହ ବରିହା—ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ।

ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତନୁକୁମାର ଦାସ—ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ, ମତ୍ସ୍ୟପାଳନ ଓ ସମବାୟ ।

ଶ୍ରୀ କୁମୁଦଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ—ଯାନବାହନ ଓ ଲୋକସଂପର୍କ ।

ଶ୍ରୀ ହିମାଂଶୁଶେଖର ପାଢ଼ୀ—କୃଷି ।

ମେଟ୍ରିକ୍

ଓଜନ ଓ ମାପ ପ୍ରଣାଳୀ

ମେଟ୍ରିକ ଓଜନ	ବାଲେଶ୍ୱରୀ ଓଜନ	ପାଉଣ୍ଡ ଓଜନ
୫୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୫୩।୪୭ ତୋଳା	ପା ୧୧୦।୪ ଆଉନ୍ସ
୨୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୨୧।୩୫ ,,	ପା ୪୪।୧ ,,
୧୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୧୦।୫୭ ,,	ପା ୨୨।୧ ,,
୫ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୫।୨୯ ,,	ପା ୧୧ ଉଣ୍ଡ
୨ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍	ସେ ୨।୧୧ ,,	ପା ୪।୭ ଆଉନ୍ସ
୧ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍ (୧୦୦୦ ଗ୍ରାମ୍)	ସେ ୧।୬ ,,	ପା ୨।୩ ,,
୫୦୦ ଗ୍ରାମ୍	୪୩ ତୋଳା	ପା ୧।୧ ୧/୨ ,,
୨୦୦ ଗ୍ରାମ୍	୧୭ ତୋଳା	୭ ଆଉନ୍ସ
୧୦୦ ଗ୍ରାମ୍	୮ ୧/୨ ତୋଳା	୩ ,,

ବାଲେଶ୍ୱରୀ ୧ ମହଣ = ୩୭.୩ କିଲୋ

ବାଲେଶ୍ୱରୀ ୧ ସେର = ୯୩୩ ଗ୍ରାମ୍

୧ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ = ୧୦୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍ = ମ ୨।୨୭ ସେର (ବାଲେଶ୍ୱରୀ)
= ପା ୨୨୦।୭ ଆଉନ୍ସ ।

୧୦ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ = ୧ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ = ମ ୨୬।୩୨ ସେର (ବାଲେଶ୍ୱରୀ)
= ପା ୨୨୦୪।୧୦ ଆଉନ୍ସ ।

୧ କ୍ୱାର୍ଟ = ୫୦.୮୦ କିଲୋ ଗ୍ରାମ୍

୧ ପାଉଣ୍ଡ = ୪୫୪ ଗ୍ରାମ୍

Cover printed at R. B. Co-op. Press, Cuttack.